Snores

PARDES PROJECT ON CAMPVS

Many of the topics included in the Pardes curriculum are far-reaching and have broad ramifications. The intent of Pardes is to promote sensitivity and spiritual growth through exposure to a variety of Torah sources. It is not within the purview of Pardes to arrive at conclusions relevant to decisions of Halacha. Please consult your Rabbi for personal decisions.

Rabbi Aryeh Levine recounted: "After Mincha (the afternoon service) my teacher (Rav Kook), as was his custom, set out on a walk in order to focus his thoughts. I accompanied him. On the way I plucked a flower. He trembled and said to me softly: 'Believe me, I have always been careful not to purposelessly pluck a blade of grass or a flower which could grow and develop; for there is no grass from below that does not have a Mazel (force from above) from above imploring it 'Grow!.' Each blade of grass says something, each stone whispers a secret, each creature utters a song."

-Malachim Kivnei Adam, Simcha Raz, pp. 239-240 Source, pg. 15

In 1993, over 1,670 scientists, including 104 Nobel laureates – a majority of the living recipients of the prize in the sciences signed a "World Scientists' Warning To Humanity." Their introduction stated: "Human beings and the natural world are on a collision course. Human activities inflict harsh and often irreversible damage on the environment and on critical resources. If not checked, many of our current practices put at serious risk the future that we wish for human society and the plant and animal kingdoms, and may so alter the living world that it will be unable to sustain life in the manner that we know. Fundamental changes are urgent if we are to avoid the collision our present course will bring about." The scientists' analysis discussed threats to the atmosphere, water resources, oceans, soil, living species, and forests. Their warning: "we the undersigned, senior members of the world's scientific community, hereby warn all humanity of what lies ahead. A great change in our stewardship of the earth and the life on it is required, if vast human misery is to be avoided and our global home on this planet is not to be irretrievably mutilated."

G-d took Adam "...and placed him in the Garden of Eden, to cultivate it and to protect it."

—Genesis 2:15

How Would You Respond?

The plans have been completed for the extensive construction project. The land has been purchased and the monies raised. The full team of workers are ready to begin. This success of this venture will virtually assure a bright future for your company, and a failure could be financially devastating. Suddenly you are advised that the project will play havoc on the local environment, with a particularly destructive effect on certain endangered waterlife in the region.

You promised your children a jungle gym for Chanukah. As the winter thaws and your plans begin to develop you realize that your limited yard space can accommodate the play set only if a tree, several bushes, and a flower bed are removed. One child suggests that your reluctance to order the jungle gym is because it is too expensive. Another child suggests that you are simply too sensitive to the "life wish," of tulips, and insufficiently sensitive to the "play wish," of your children.

It is customary to recite the following prayer before entering into a Torah discussion: Shulchan Aruch O.H. 110

av it be Your will, Hashem my G-d and G-d of my fathers, that אכשל בדבר הלכה וישמחו You illuminate my eyes with the light of your Torah and that You save me from all stumbling blocks and errors, whether it be in discussions of what is prohibited and what is permitted or in monetary matters, whether it be in any

יהי רצון מלפניד הי אלקי ואלקי אבותי שלא יארע דבר תקלה על ידי ולא בי חברי ולא אומר על טמא טהור ולא על טהור טפא ולא על מוחר אסור ולא על אסור מוחר ולא יכשלו חברי בדבר הלכה ואשמח בהם. כי ה' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה. גל עיני ואביטה נפלאוח מתורתר.

other Halachic decisions or just in theoretical study. I pray that I do not make any mistakes, and if I do, my study partners should not take delight in them. I pray that I should not proclaim the impure pure or the pure impure, the permitted forbidden or the forbidden permitted. I pray that I should not derive joy from the errors of my study partner. Open my eyes and allow me to see the wonders of Your Torah because it is from G-d that all wisdom comes forth, it is from His mouth that I will acquire wisdom and understanding. Amen.

Points for Study

When the Holy One, blessed be He, created the first man, He took him and had him pass before all the trees of the Garden of Eden, and said to him: "Do you see My handiwork, how fine and excellent they are! All that I created was created for you. Be careful not to ruin and destroy My world, for if you do, there will be no one to repair it after you."

> Koheles Rabbah, 7:28 Source, pg. 15

Even things you see as superfluous in this world like flies, fleas, and mosquitoes - are part of the greater scheme of the creation of the world, as the verse says (Genesis 1:31), "And G-d saw all that G-d has created, and behold it was very good." Rabbi Acha bar Rabbi Chanina said, even things you see as superfluous in this world – like snakes and scorpions – they are part of the greater scheme of the creation of the world.

> Midrash Exodus Rabbah 10:1 Source, pg. 15

Not yours is the earth, but you belong to the earth, to respect it as Divine soil and to deem every one of its creatures, a creature of G-d, as your fellow being. Consider the things around you. I lent them to you for wise use only; never forget that I lent them to you. As soon as you use them unwisely, be it the greatest or the smallest, you commit treachery

against My world, you commit murder and robbery against My property, you sin against Me!" This is what G-d calls unto you....

> Rabbi Samson Raphael Hirsch, Nineteen Letters; Fourth Letter and Horeb 56 Biography, pg. 10

Everything is full of riches and greatness, everything aspires to ascend, to be purified and to be elevated. Everything recites a song, offers praise, magnifies, exalts; everything builds, serves, perfects, elevates, and aspires to unite and to be integrated...

The realization dawns on us that were it not for the lower beings, the uncouth and the unseemly, the higher beings could not have emerged in their splendor, their esteem and their luminous quality. Thus, we continually become more conscious of the integration and unity of existence.

> Ray Abraham Isaac Kook, 20th Century Palestine; Orot Hakodesh II: 386, 431 Biography, pg. 10

"Be fruitful and multiply and replenish the earth and On the other hand... subdue it; have dominion over...every living thing..."

Genesis 1:28 Source, pg. 16

G-d took Adam "...and placed him in the Garden of Eden, to cultivate it and to protect it."

> Genesis 2:15 Source, pg. 16

The two verses represent two aspects of the nature of human beings which are in a constant state of tension...there is unavoidable dynamic tension between the capacity to exercise control over nature and the duty to act toward nature with a sense of fiduciary responsibility.

> Rabbi J.B. Soleveitchik, Lonely Man of Faith, Tradition 7:2, pg. 10-16 Biography, pg. 12

You must not destroy trees by wielding an axe against them; for you may eat of them, but you must not cut them down. Only trees which you know not to be fruit bearing trees, may you destroy and cut down...

Deuteronomy 20:19 Source, pg. 16

- ...unless the value of the wood is greater than the value of the fruit. Bava Kama 91b Source, pg. 17
- ...unless the destruction is for protection of health Talmud Shabbos 128b Source, pg. 18
- ...unless you have a personal aesthetic preference Talmud Shabbos 140b Source, pg. 19
- ...unless it is for the gratification of personal psychological need.

 Talmud Shabbos 105b
 Source, pg. 20
- ...unless it is an expression of anger and therefore serves as a catharsis

Tosafos to Talmud Kidushin 32a Source, pg. 21 Rav Chisda said: "When one can eat barley bread and eats wheat bread he violates bal tashchit (Do not destroy!)" Rav Papa says: If one can drink beer and drinks wine he is also in violation of this verse! (Wheat and wine are more extravagant). But this is incorrect. 'Do not destroy!' as applied to oneself is more important. (In other words reasonable use and enjoyment of this world is permissible, even if extravagant. Ed.)

Talmud Shabbos 140b Source, pg. 19

The raven said to Noah, "great is your hatred for me! There are only two ravens in the world, a male and a female. If the power of heat or cold overwhelms me, would not the world be lacking a species?"

Talmud Sandhedrin 108b

Source, pg. 22

The Torah doesn't permit a killing that would uproot a species, even if it permitted the killing [of individuals] in that species. And here, the one who kills the mother and the child on the same day...it's as if that person has made that species extinct.

Nachmanides, Commentary to Deuteronomy. 22:6 Biography, pg. 13 Source, pg. 23

Source Biography

Rabbi Samson Rafael Hirsch (1808-1888)

The father of modern German Orthodoxy, he was a fiery leader, brilliant writer, and profound educator. His greatness as a Talmudic scholar was obscured by his other monumental accomplishments. After becoming Chief Rabbi and member of Parliament in Bohemia and Moravia, he left to revitalize Torah Judaism in Frankfort-am-Main which he transformed into a Torah bastion. His best known works are the classic six-volume Commentary on Chumash, noted for its tribution was his formulation of a self-contained system of Jewish thought. His many books and lengthy sermons formed the basis for much of the significant writings of succeeding generations. Among his many erudite works were: Novellae on Shulchan Aruch Yoreh Deah; Gur Aryeh on the Torah; M'er haGolah Derech Chaim; Netzach Yisrael; Nesivos Olam, etc.

—A.S.

Rabbi Abraham Isaac HaCohen Kook (1865-1935)

The first chief rabbi of what was then Palestine, Rabbi Kook was perhaps the most misunderstood figure of his time. Born in Latvia of staunch Hasidic and Mittnagdic stock, he retained throughout his life a unique blend of the mystical and the rational. He was a thorough master of the entire Halachic, Midrashic, philosophic, ethical, and Kabbalistic literature. But more important, he brought to bear the entire tradition upon the contemporary scene. He saw the return to Eretz Yisrael as not merely a political phenomenon to save Jews from persecution, but an event of extraordinary historical and theological significance. Rabbi Hutner once said that Rav Kook peered down on our world from great heights and hence his perspective was unique.

Above all, Rav Kook pulsated with a sense of the Divine. And, he sought to reach those who had strayed. He once quoted the rabbinic dictum that one should embrace with the right hand and rebuff with the left and commented that he was fully capable of rejecting, but since there were enough rejecters, he was fulfilling the role of embraced. On the other hand, he was never tolerant of desecration of Torah, as will be clear to any objective student of his life and works.

Though keenly aware of the huge numbers of non-observant Jews, he had a vision of the repentance of the nation. His concept of repentance envisioned in addition to the repentance of the individual, a repentance of the nation as a whole; a repentance which would be joyous and healing. He refused to reject Jews as long as they identified themselves as Jews. In a noteworthy exchange with his great friend, admirer, and opponent, Rabbi Yaakov David Willowski, Rav Kook explained the two components of a Jew: his essential nature — the pintele yid, and the path he had chosen in exercising free will. Even if the second element were weak, as long as the first was not repudiated, there was still hope.

He called for and envisioned a spiritual renaissance where "the ancient would be renewed and the new would be sanctified." His vision of repentance disdained fear and apprehension and looked forward to "the poet of Teshuva, who would be the poet of life, the poet of renewal and the poet of the national soul waiting to be redeemed."

Perhaps he was that poet.

Rav Kook's printed works to date are in excess of 30 volumes with many works still in manuscript. There are a number of translations into English of a small fraction of his works.

—M.G.

Rabbi Joseph B. Soloveitchik (1903-1993)

av Joseph B. Soloveitchik was born into a family already known for its great Torah learning. His grandfather and father, emphasized a thorough analysis of Talmud, and it is in this way that Rav Soloveitchik studied and taught his own students. He was awarded a Ph.D. from the University of Berlin, and then settled in Boston in the early 1930's. He became the Rosh Yeshiva of Yeshiva University, and gave weekly shiurim to senior students, while delivering philosophy lectures to graduate students. His accomplishments in both Halachic study and secular study made him a unique Torah personality to Torah scholars all over.

His limitless expertise in and appreciation of secular disciplines never lessened his total devotion to Torah study. Indeed Torah study was the central focus of his life and his teachings. His public historic shiurim in memory of his great father, Rav Moshe Soloveitchik, and his public shiurim between Rosh Hashana and Yom Kippur organized by the Rabbinical Council of America known as Kinus T'Shuva, were attended by thousands of Torah students from all groupings in the Torah community. Thus he was one of the leaders of the generation.

He never engaged in pejorative or invectives when speaking of nonorthodox Jews. He was polite and respectful to others. Yet he was firm and inflexible in protecting and advocating the Mesorah of Torah tradition. His ruling, written by him, that one is not allowed to pray in a house of worship that violates Halachic standards even if it would result in not fulfilling the Mitzvah of Tekiath Shofar is an illustration of his strong stand on Torah and Mesorah.

This can also be seen from his opinion that while dialogue with non-Jewish faiths may be necessary, it may not deal with theological topics. This was a historic principle which guided his disciples in all their dealings with non-Jewish clergy, and continues to this very day. His teachings and shiurim are responsible for literally thousands of men and women in the educational and academic community today.

-F.S.

Rabbi Moshe Ben Nachman (1194-1270)

esides the Rambam, the Ramban was probably the greatest and most influential of the Rishonim. Born in Gerona, he remained there most of his life. Like the Rambam, he was equally distinguished in both Halacha and Hashkafa. His contributions to scholarship covered every area: his Talmudic commentaries combined the French school of analysis with the Spanish emphasis on halacha and every word he wrote was scrupulously examined in all of Spain; he wrote major works defending Alfasi against the critique of Baal HaMaor and Ravad and Bahag against Rambam's criticisms of his classification of mitzvos: he wrote masterful works of halacha such as Toras HaAdam on the laws of death and mourning including a philosophical section, Shaar HaGmul; he committed to writing derashos he had given on fundamental topics such a Rosh Hashana, Koheles and Torah; he wrote an account of his public disputation in Barcelona with the convert Pablo Christiani in 1263; he composed poetry, but probably the most popular of his works is the Commentary on Chumash which he modestly directed to "calm the minds of those weary of galus, studying on Shabbos and Moadim."

The Commentary is multi-dimensional including all methods of interpretation from simple pshat to esoteric Kabbala. The Ramban is not satisfied with explaining the verse at hand; he is concerned with the overall structure of the various chapters and their interconnections. Many of his explanations have become basic principles of Judaism. The Commentary is available in English translations.

The Ramban held that the mitzvah of settling Eretz Yisrael applies even today and ultimately settled there himself during the last years of his life. When he arrived in Jerusalem there was hardly a minyan and he wrote that "what had been the most sacred is now the most desecrated." He organized a minyan and erected a synagogue.

Over the centuries his view on the mitzvah of settling the Land has been most influential. He also held that even mitzvos which were obligatory outside of the Holy Land did not achieve the level of shleimus as when performed within Eretz Yisrael. Looking back at the chaotic state of the Land during the periods of non-Jewish control, the interpreted Leviticus 26:32 as promising that Israel's enemies will be unable to settle the Land. As part of the mitzvah of settling the Land he included the admonition "that we not forsake the Land to others of the nations" (Numbers 33:53).

Recognizing the anguish people experience in everyday life without apparent explanation, he composed a major Commentary on the Book of Job.

-M.G.

Sources

Bereishis Rabbah 10

א"ר סימון אין לך כל עשב ועשב, שאין לו מזל ברקיע שמכה אוחו, ואומר לו גדל

Koheles Rabbah, 7:28

א ני"גן ראה את מעשה האלהים כי מי יוכל לתקן את אשר עותו. בשעה שברא הקב"ה את אדם הראשון נטלו זהחזירו על כל אילני גן עדן ואמר לו ראה מעשי כמה נאים ומשובחין הן וכל מה שבראתי בשבילך בראתי. תן דעתך שלא תקלקל ותחריב את עולמי. שאם

Midrash Exodus Rabbah 10:1

א ויאמר ה' אל משה בא אל פרעה. אם מאן אתה לשלח הנה אנכי נוגף וגו', הה"ד (קהלת ה) ויתרון ארץ בכל הוא. וכל המדרש כמו שכתוב בויקרא רבה ובזאת חוקת התורה. רבותינו אמרין מהו ויתרון ארץ בכל היא אפילו דברים שאתה רואה אותן כאלו הם מיותרין בעולם אמרין מהו ויתרון ארץ בכל היא אפילו דברים שאתה רואה אותן כאלו הם מיותרין בעולם כגון זבובים ופרעושים ויתושין הן היו בכלל ברייתו של עולם שואמר כבראשית א) וירא אלהים את כל אשר עשה. ורבי אחא ב"ר חנינא אמר אפילו דברים שאתה רואה אותן כאלו הן מיותרין בעולם כגון נחשים ועקרבים הן היו בכלל ברייתו של עולם, אמר להן הקב"ה לנביאים מה אתם סבורים אם אין אתם הולכין בשליחותי וכי אין לי שליח ויתרון ארץ בכל היא אני עושה שליחותי אפי' ע"י נחש אפילו ע"י עקרב ואפילו ע"י צפרדע, תדע לך שכן שאלולי הצפרדע היאך היה הקב"ה פורע מן האמוריים. ואלולי הצפרדע היאך היה הקב"ה פורע מן האמוריים. ואלולי הצפרדע היאך היה אנכי נוגף וגו'.

שבעני מבא ככש

פב מייי נו מיל הי כיתו דמשום כומור מניי מכוד ומלכם

בשל לחבול בשנתו

מס וכר פרוו וכן מורע מל מחל

וווברי משם כל ממחם יחו וחמר נפים (דף כרי) יים משל קום שלם היים לחת בעורבה משל (דף פרי) משל החלפה שלם היים לחתר בעורבה משל (דף פרי) מרתב שלני ולו סים ישל מולו :

י מה שמל מש וסים משתל דכוב קרו בנור מול נים בים שני רי מפני בבנו בהפול וכודב קרו בנור מול

בינת מה: "להתמשל המנות הקורות בינת היותר היותר

שו היי לי של אל אל מעלי סל י מומד לי מענול למצוני ודבי מסבח לברייכח מליני ושניי דלעיל ליסטר וסססם

ק יציי ש שלי ב: דרבי שקינו קנבי מון מנו דחמני הושר לויפו דרי שקינו לין מני

אל א פד פגו פוז ניוגיו שקשן ם! - חלים ושלי פיד הפחו

THE THE

לאם קינו פוסורו ויו אל"א שלישר שלתו מן ביין לכחולם מבומנו לכחיל סהוד כלי ממשר העוכול חישול בשרק מי קולמר

כרים סור תנסו (מדוף ים) מסבר ומרם מאל מומג רצי וצימור מקשר כזיר ממור מומו (נף יי) ופוסה דכפיק דכול (יף ני) סביך נוכום פלחת רעבינה ותוכיק לים נאם ומבוני אפי לרכי אליכור סומר חומר מינ סומת פות פית פית פשח רחיירי רבעי מיטובי רלמח חמר למעבר של מינוסים חבל מיר מסור לוד מוכול קרי לים וארים מהריב רנשבורג דכלן דכלמד דלל מדי חופון היפי

מה המבה רשות אף הרעה רשות "אכיא

נשבע לדורע בעוננו ולא דורע אבור שבואל

באשב בחינית דכוותה גבי הרעת אחים

לחשבם בתענית אוויים כי מותיב לתי

בתעניתא אין רפהורק להו באנדהנא הרעיא

איורו ירועה אורים אכה מלוני ואפעע

את פודו אלא תנאי היא דאיבא לפיד

אות ארם רשאר לחבל בעומו האכאמד אדם רשאי לחבל בעומי כאן רגא רשמעת ליה ראמר אין אדם רשאי להגל בעומר

מד נמשורוכם ארוש את רמכם ודלמא

פבולא שאני אלא חשי חבא הוא החביא

כשות לקינס ים פנד מציב הצים פולן בורכה פכל מקום כחם פנד חלים כיפי ובנים: לה פים כי לם " ובונים ובור ברכה ממוק לרכום מרטום כל אמוכים ושמשם בלחד שקרלו ביצ לקדום בטים וכלו לחיר וקרם וקרון ומאל לריה ולחב נו פים פי מדעולם למופים חולם וחופה שם כרסום ולון ביחום לד" פעם זה דולה כן למה סיבו ר"ב פברה המכים ופוד ביתו ר"ם הבום מישטה חש תח. ששטה חשישה שו משמרך ושד חשר רייה דכבבל חין דכון שילאה דלים ביה חברהן כים כדחמר לשיל (דף מה) :

למם מה נאמר: למשוקינה אירום . שומה מ. במיר כסכנ. על האפוי משמם מהמת בנום פרס: מכל דכרי המהגם סומן בחפנים: פותר (הרונה - שור שממת: שותר לקלילה - משרכ חר כל פון סטקה לכליר וחודים שחת ימול מל חבים וינות: חנה בפינה מדשנר כא פצוב יוכ מעד לים ששב ש היתר ממם ממרם כי נכרנו מסספת קינות הימר וכיון. ולמני קטי נא קפיר מני היה הינה הים דמומי

כוכני לקב חום הה פשום בומים. ליון ראבי אן אדם רשאי להבל בענם ומיקדים מנוורת מפח מיהה. אלכשי האי הנא והנא להנא אובי למיקדים מפי יכל יפרל מהל מה הבכם לנפשורכם אורש ו" אלעו אובי " הספיינמכם וקומר ולמהלמלה: त्वे पात्र निर्मात क्षेत्र क्षेत्र के वेष पाव क्षार क्षेत्र क्षेत्र को कार्य पाव क्षार क्षेत्र क्षेत्र

סקרעון על הפת ולא כודכי האשרי. "סקיין על הצח הא שדב ואסו אמר רבי אלמר שמעה שהמקרע המישור ביימל המת יותר מראו "לוקה משום כל תשיעות וכיש נותר ותלמא בנרים שאני (מי מסל המת יותר מראו "לוקה משום כל תשיעות וכיש נותר תלמא בנרים שאני (מי מסל דמסרדא דלא הדר הוא כי הא דרכי יודנן לער לפאני מכבורוא ורכ בייום! רוברא כול הוה מבני ביני האכי הוא מדלי להו לפאנית אמר זה מעלת (מייו יום) אדוכה ווה אינו בעולה אדוכה אלא האי הנא הוא הדונא "אכר רוא מדים כי היהקפרברבי מה חל יוכפר עליו מאשר המא על הנפש וכי באיוה נפש היים כי

רבא זה אלא שציער עוכד כן הין הולא רברים כן וכה מושלא ציער בשיים ל עובד אלא כן היין נכרא הומא המצער עובד טכל דבר על אחת כבה ונייפי בן וכמה: אתא בן זהן כל אוהה אנגני ענמ כל הדיל איזנימו וכמה: וכמה: אתא בשישות (ומר): הני רבת כר בר תנה קמה דרב ישדי הרצה נמישותי קוצה אתה אמרת לי לחודע אתה אמרת לי לקוצע משר אל איב לא שבקת חיי לברייתא כל במיניה אל איממייה איל לא החדעם מתניהר יכשר העומר להרינה ובאילן העומר לקוצת אי הכי מא קא מעין ליה ראל יאנא בענא למיעבר האימצות ירחניא יושלך יאי

וכסה כי ששור יבסה וטעשה באוד ששום וסום חבירו וכסח יוחים ריב ליתן לו עשרה והובים: יואמר רב ריקלא דפונן קבא אסור למקצויה

מחובר "לכמה יהא ביתה ולא יקנור רובע שאני חירום החשיבו און בידי יי תנוא לא שבוב שברתה ביד אלא נקץ תאינוא בלא פעוו אם " כי ב רכיש האם הזה משלה ברסים שחד תניא גבר הכ"רת עץ אשר שים נ תרע זה אל סאגה כ"לא ען סאגל הוא זה אלן כדים וכי סאדו (א) שמשר לרבור כל דבר כה חל כי לא עץ סאגל להקדים פרק למאגל

Deuteronomy 20:19 ויט) כי תצור אל עיר ימים רבים לחלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו

גרוג כי ממנו תאכל ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבא מפניד במצור:

(כז) ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר (נסבה ברא אתם:

וכט) ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל

הים ובעוף תשפים ובכל חיה הרמשת על הארץ:

העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה:

(יב) וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם:

(יג) ושם הנהר השני גיחוו הוא הסובב את כל ארץ כוש:

ועץ הדעת טוב ורע:

ח) ויטע ידוד אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר:

וי) ונהר יצא מעדו להשפות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים:

ויד) ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלד קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת:

ויא) שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב:

וטון ויקח ידוד אלהים את האדם וינחהו בגן עדו לעבדה ולשמרה:

(כת) ווברד אתם אלחים ויאמר לחם אלחים פרו והבו ומלאו את מארץ וכבשה ורדו בדגת

(ט) ויצמח ידוד אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוד הגו

וכ) רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא אתו תשחית וכרת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמד מלחמה עד רדתה:

Genesis 1:28

6 Genesis 2:15

16

כפנין פרק שמגה עשר

פון סשמם 256

17700 (1770)

וכפרישה והחל מכש להניו ומון :
בשמל לחם וחנית לחלי מיסינית (ל) בשמה
מעם להו הנית במבום לחם מביה (ל) בשמה
מעם להו הנית במבום לחם מביה (ל) כל החד אתה עד שתבנם כודרן ענילן (ס"דן" ממקן: הם למנות כני מהקני הסים לפי מאני החדש לפי מאני החדש לפי מאני מהקני דמבכניים מחדים חץ יכול נמנעל היו די המוא ו דחומה לכתר בניניי) מדוכנן : נמר לא ממולתי בעל חים הארימה - שלאר מצב לא ממולתי בעל חים הארימה - שלאר מצב לא מו סבודב מום חלכה מאן דררע מעחה פרשפיות דקרה השום לער בעלי פרים נהול או מצי מצחת (כית דף (מ): מודין (חי היוציות שלה יכול היחה בנפים ורגלים מומין יכול שייו לחרך תצליכה : דמקפים כמקה מנברהם פלמה מן הארך וכחולה זה פיחור: מבולכל חבל לחוים כבחתפין בנפיכן ווויל מני ק פסנכון ברוליהן תפוח ברהיר נון

משקם קמה יוכים מן סארן ומולה אומים ויה טשאר ושמח שרכון ומולה אומים רדבי כחן בהמלכים (לפל דף לדי) נכי המנית מה ושף כין חין כין שמוכרו חייב והחשם מורה חק כנה השים לפוקין מיכ ואופי שנביה לים חי נמרא הפון למים ברס"ר הלי נתי מבכיה לים חי נמרא הפון טבא אם ענוד דהר מוקמים סקם מומי יפין דכלדם מהורכן לרכינון: חקשיל - ישו יף שם מון חקצ ידים דמנינה (וף פה): די כמים: לון מוקרו - רגליה לנחרי מן הארן דמוקלה היא לטומלה : דודי מודים מתווה כשני נכדיה בידו ומדרה והוה סלפול עפי מרתייהעדחכה פאחריה לפון פני.

כיפא • תקחני מחק אכל לא מודיו : מסמן למרננולם י וריבות בפטר מופיח: לכבשיטת לכרעיה בארעא - (מיסר ארו) כדי שימכפלי חל יוכל להתחוק סליק: אי נמי לדלינהוי ינכיהט שלא יכו רולה סונטוח לארך: בורובי" מפערין - מפרם ננחרה: חכמה מילרם: חין מילדין חם מכממם כיום מוב • החכם פרסח יסירה: אט מסטרין - אחה ביים: ומילרו חשה בשכם וחו לריך מתר במסמרין וכל שכו ביום פוכ: וספרין העיבוד • של וכי שחת לבוך שלום לו יתושר ויכוד בשום דכר יטור מביו חם עביום המיפח: בכבר מיחק - בכבר של כהמה למנים שיהה הולר כילם ליחן: וטיפה ני בחמש - שמריו משמין לי ברירון:

ग्यवास ∙ यर देवा द्या द्याः (स्तरका מרחמין - מאהכין את ולום מלים: ליקן ביל של מלח • מוח הברוף נכייב נה ואכרת שבר לידה ותנחשה אה הולד לוס כתהם: מי שלילי שכיו לום

שלא חמות פרוכה אין כרים ובפרות לא לא קשא הא ראמשר במרנסת האדא אמשר בפרנסה אפשר בפרנסה אין האי לא מביא

מי מדי : ברים וכפתות ושניה תרתיה והא יקא מבפל כלי מדכני סכר מבפל כלי (נים (כ) פחיכנו דרבגן *יצער בעלי חים ראורייתא ואתי הארייתא ורוץ דרבגן: לא בינה של החלי הפרובה וובן בעו בעלירודים האדירוא האל הא החלי מדוד בהאה לה בינה של החלים בהאה החל לה אחר הרובל בל היו היו החלים החלים של החל הלא אחר הרובלת הדובלת מאי מעכא לא אמר אביר אביר לב לב לבן שיקו הוח ועקף בחצי אבל לא אח הרובעלת הדובלת מאי מעכא לא אמר אביר שלפי ביו של משום התכפא נפשה רצי הרא בדרין בחמה הדה הקף בחצר אכל לא ברה"ד מש פין מש מש ביו האשה מדדה אה בנה יברהד האבל בחצר והניא ארך אין עוקרין בהבה ותה ועוף בחצר אכל ווודן בהן שיכנסי הא נופא קשיא אמרת אין עוקרין אכל דדוי מדיים ויהרד אפרת דודון אין מדרן לא אפר אביי סיפא אתאן לחרנטלת אביר אביי 'דאי פאן וישדים חרנטלת לכבשינה לכרעיה בארעא אי נסי נידל להו פידל דיילפא מנה לתו לפופריה בארעא ועקר להי למיכנים: מרער יאין מילדין את הבהמה ביום מוב אבל מסערי ומילדון את האשה כשבת וקרץ לה רכמה ממקום למקוב ומחללין עליה אל ניפי לא ימו כל השבת וקישרין את הביבור רבי זים אובד "אף החברן "זכל צרכי נולה מדי ייש של עישון בשכת : 15) כיתי מסערין רב יתרה אמי אחז את הילד שלא יפיל מי מיני על של "לא בער בעוד את החבר בשר בשי שוא אולה חוא היווייה דרי היוויה לארץ רב נרכון אמר דוחק כבשר כדי שצא דולד רציא מותיה הרב יתודה ביצד מסעדין אוחיין את הולד שלא יפול לארץ ונופת לו בחופכו תותן לו דד לחוך פיו כרי שנק אמר רשב"ג ימרחמין הינו על ברמה מדורה בירם היכי עביד אמר אביי מביא בול של כלחומנית לה כתוך וזידים כדי שתוכור צעדה רבינו הנאל והרחם עליו ומולפין כי שליא על נבי ולד כרי שחריה ריהו ותרדם עליו ורוקא

) בק כו בשיבה נובר אנוכע

יש שיחון במור תוליל פני לצד כלל מים דינון ובני (פכי) (רב יחדרו) ככם הוא מקם הרצי רצי היום החייתו היום לכל מינו לצד כלל מים דונן ובני (פכי) (רב יחדרו) ככם מיון פק פרובן כל החת חני (בקל נו את מוכן חבר רב היום או בעודרו בל החת החרבולה לקבל כדוחה ביי הדרם רב יחק פרובה בכך הפכי הריט פונסה רוב המכיח רקש מוכקל כל שרצו היום מיבון החב סלים פרים ספנין

אינה שמשאים החורשון במה מהידור והציעו בכן למודן יודרות קשו הידוב במהידורים במהידורים

בנים ייי מיש של בינוך מנות מפר מחת מלכו לחם י מים לימו מבר מפח י מפרים: לחבול ילו מדק ליכ לרם וניתן בקל בתקים מם מש מש מדש בינו מק ש מדש בינו מה מלאים מה דים שדש מי של מלאות ליפור ל רצר ישדה לפלולש והכים מפרוש כל ליפור להפל מכל בכל ליפור להפל מל בכל בי פיקא מי שי שי בי בקומרים לולותה ליפור ל חיד ודה דים להיש ול סקלה לכלנים להם. כל כפני כלהדחים י להממיע דכלי כיעל ובהכם ליפור בהכם

פרבח כמקיים וום

DOM:

הערם

מעט פת שימלה לי תלחר שמה

ממכן ממני שחין ני דרך שביעה

ללה ערה ויתכל יהר: מעיקכה •

קתם ממשכתי: מני הקולויוי

בכלה מנה · כשףיתי-שתשום ככל

מלחת מיני בשרת - ישטום בו ג' מיני

מסעמים מתן וסחבוניד הלחב:

מדנטר חבו - מחופו מקום קבקסטי

יפה: המפעיה ליה סריבר יכדה

שפחהרים לי פנה שליחה ומשפיהו

שלא יצערך לתנות חלות: כיתא נאבי כח נאה כאויה להוביב בשליה כבח

כחק: חציפתה חדמה - מחצלה חדשה

של נתי לח ולחנוחים כגמי מכלה

יאנורים: לאושפיא - לפונדקים עלי

לא ישלח חלום ללכן: דילמת חיים

צהו י קרי ומגליל עליה: לח היכטן

כבמה כחפי גבריים • שעמים שהכל

הרכה והתננה שליו : לה שיכות

ירתה בנינה • מפני רית הפה: שיכרה

לה הרגילו לשוככם לדכר עם וכרים :

חלח מני מי היח: מקש מרגניםה

ושמרי - משלשלין ומכילון לידי המחה : נויפי לפרים

הכל הופני נבריים - בנילוי נפויכם יחיום בי

בשרות ואפינו שוא בפניהם שחכיר בד אן מקומי ומקומבם תמאבם/נו בווסח: צי ומי

לה תימרון מטי מי הלה לשון זכר -

ומולה כו פת הרבה היתי מכדך וכי שפי

ממניח: דלים לים משחת שביו דים כל פין

מכין יויכן כתון קודם תים לתרונים וסיפיופילו

להעביר חם סורהעה: במיח התריני בי פינים

ספקים יחד וגדל שליהם ירקרוקים עבר ונוחר כשון: לוכקל : מיש שב

אסה חומה מרכה יהר מרב בדובר [fed qea.]

לין משפם נר פנוה

בש א ב ביי פיני אות מוצאל לרדכ ממניא י בשפחה אישה לענה מחדים ענה שנים יד לבים יד הבניטלה בשבה על הקדה ולא הקדה ממנה דלא להקלמצל שטולו להגוד פון ולאריכל THE OF PERSON SE

ממילה כנומר חרש של זה שחיה' מומה את מותם אל קרקת דנרי ימשלפי לדידה מקניא שרי קניא ממנה ארוך מחבירו כולו משחבר בו: (יכל קי-) אסור אכר רבא "יואם כלי קיואי הוא כותר קנת • הביני קנים לפנים: לה לישל (יפון בים) ירקה-דיק הליארישולירם לוקחלים הים) אטר רב רכרא יהאי יכישתא דיוקא אי חויא לכאכל בהמה שרי לפלפולי ואי לא מבוום חגריר ליכח - ומלגיני לום אסיר אכור רב חייא בראשי אכור רב האי כרבה ולון לו: לו ליכום בליכי *תליא דבשרא שרי לטלפולי רכוורי אסיר מורשינונים כנתיו לה יאכל מכנוי (פיישילביו

הכל חמרי חנינ דמרכן וניים של פוצה מכנו (הקום כוסן הכוכהו (ניסוגים) בין מכנו (הקום כוסן הכוכהו (ניסוגים) בין מכנו (הקום כוסן הכוכהו (ניסוגים בין הפוצה הפוצה בין הפוצה בין הפוצה הפוצה הפוצה הפוצה בין הפוצה הפוצה בין הפוצה הפו

פי של שי של מוני נותום וחייבים מפי ממת יחסין: מה וביי של פשע נותום וחייבים מפי ממת יחסין:

אמר רב קסינא העומד באמצע המפה כאילו עומר בכריסה של אשה ולאי מילתא היא ואמר רב הסרא בר בי רב דונין יוקא ליובין אריכא בישא כי בישא וארכא מפולא ואכר רב חברא בר בי רב דובין קניא פתו ושי . מדיר ליובין איכא מונא כי שנא ואורכא ממילא ואמי רב חברא בר בי רב בית מדים החוברה רמפסיא ליה תריכר ירדי שרא הגא ערבא מאי כיתוניתא כיתא נאה מדת לי יותן פרל ואיר המדא כר בי רב לא ליתוב אציפתא הדדוא רמבליא מאניה ואיר פרי נוו נוכר חסרא ברבי רב לא לישרר מאנית לאישסיוה לחזוריה ליה דלאי ארח מילון מונה החסות מילון מונה החסות מילון מונה החסות מילון מונה החסות ארעא דילמא חזו ביות מירי ואתו למעניא אמר לתו רב חסרא לכנחית מיות מלו לים מי תידוי צניעותן באפי נברייבו לא תיכלון נהמא באפי נברייבו לא תיכלון מתוד ישר אומר און משניחן בכברת כל עיקר: מרתני גורפין מלמני הפבם מה הא צימות אומר און משניחן בכברת כל עיקר: מרתני גורפין מלמני הפבם מי היי בי מדל המבלקין לצדרין מפני הרעי דברי רבי דוסא ותבמים אימרין נומלין מלפני מון אק אומים בתכוח זו ונותנין לפני ברכזה זו בשבח: כב" ארביים אומים בתכוח זו ונותנין לפני ברכזה זו בשבח: כב" ארביים אומים אומי מן ארושא להו רבנון ארישא בתמה זו ומתנין למני ברבה זו בשבת: בכן איבעיא להו רבנון ארישא

מת שופני לו שלמנו לודרון: של הרקשי כשון שנושין גדר קבון פנו ההיה נוסוק מהכל למנים מצנו דחים למחיי נוסום: מחלקם באנום של כלי . וגדר דנק גדרה אשו של סרקש: שכים יפה - לקחה משרש: אור חודי - שחק כשאיות בעירת להו ? מקמי המרא נקמי פורא בקניון - באינו מפיל רירץ וחין מה שלשנה נמאם ורחי לפה לפני שור: מקמי פורא לקמי המרא לה שקלים-

בי מייף יו נ

ברכום סלכם גו

दर्भ स्तेत्य स्ति तह प्रदेश द רותב מענד חייב : [[]" נרחה בעיר לפיל וח.

דסם גדשי ומתינהו המותע פחוש

וכחכם ושנ פתי היעוחמים סיולמהי

תרם כסורט בתמתי ובלובלו וכל מסו

סקריטה שיוך לתימר תכתמת חתוחי

מקינותות: ימו ידי מקדעה - פווים

חיב לקרום על שונה כאבותם דירם.

פינת שלים שליםו המשרים במכשם -. כשכים (ויקרל כא) חביו וחבר בנו שמבה נו:

פלוו לקיכרו וכים נכנרוללו כבי אבלי הניהה

וכם וחתו וחתם: ופרכע וח (כ) חצירה השם האם פמח חוכי מיחיב עד השם הנים

ותואי פפור: מולון יולדם לפנין (נ) דיהופים

לקרום וכיון דמשיב מהקן בת משיים

הטני כחם חלותו קדוע עד שכחיפו עודים:

מלולה מרומה : מבנין פליו בלמבה. (ד) דיה כל

רחמוסם שתכל חיכו חיכו מכל משני בינו זי

ולשר זקותר לים רווציהו לישוקול עי ייש בינ: (יו) לחם לעקים לון חוצל: פרטים (יו) היישיש

(१८) तम व्यापन जाता वर्षा व्यापन के क्यापन

שמון ולו רכש בנדש (ו) אף מצמה מושב (חייה

ישראל הניכולת התכ לי שלין לך ריק הוי במשוי בישראל שלין בי מורה וחנות: הת בביוא בישוי

לי ישוכ כו' ומנו אמון חל נפי (ממן פי לי ישוב)

בריכה לנוסה סיה כתוליה המשקרה (משארים

סייב לקרופ כדחמרים במדיק (דף כו')

יכמבילם שבוף ימיקים דכמיב לח

לארמינס כחד מכל ולא מתוכמא

לאלים שלים מחוד המלים שלים שלים שלים

(קצרו: נחם רות כינה שמוכד

שהו מברין החבלין ברחבה סטודה שביו חב

רעברת כי כיסתא: מתנ"ג הקדע ברמית תעל מת "וכל המקלקלק פשרין "והמקלקל ע"מ לתקן שתחו כמתקן "שיעור המלבן "המנפץ יהמובע ותמוח "מלא רוב המפ

בפול יוואות שני חושון שיקודו ככולא

המים: נבד ורמינתי הקורע בחברו וכאבלו

תול מחו חייב 'האנים שמחלל את השכת

יצא ידי קריעה לא קשיא הא בכת דירית

תא במה דעלמא והא מהו סרוני לעולם

בפח רידית ובחנך דלאי כני אבילות נינוצ

חד הכם הוא תיובי מיחייב ירועיא יהכם

שפת הכלקרוביו הכלקרוביו סיד אלא אימא

הבל בפונבו הבל פונעין עליו הכל חולצין

עליו הכל מברין עליו ברחבה לא צריכא רלאו חכם הוא האו אדם כשר זוא דוובי

מדריב חוצא יספני כה מדים בניו ובניתיו א

של ארם כשהן כפנים כדי שיבכה ויתאבל

על ארם כשר כדי שיבכה עובונא שקלי

מיניה אלא כפני שלא בכה והתאבל על

אדם כשר שכל הבוכה על אדם בשר מחלין לו על כל עוטחו בשכיל ככד

שעשה (6) לא צריכא דלאו אדם כשר הוא

לימרו ובוואי נותא מי שי והחניא "דיש בן

אלעור אוכר משום דולמא בר אנוא שאצר

צין משממ 210 זו מנה

דכסף שיפים כתי חמני דלה

ידי הריפה פיוסל לטובעו ככל שפה

"אואים וון בימיתוסושה כתו שמתום

יב ומו מנו ו ליה ליבים דווירי חצ' כודנו כבר: ת ה א ממי מ: דא ר׳ ישום וכל רים, פי נקושי ער מונה פר או כליה

יון בשי בים של לבי כון מפכל קין ממש ממשפה יון בשים מין הבי כון מפכל הבים מין הבים מורב מותכם נוכם ומבים מים מבים ו

יב מתחם שם מיים]: במו במיים ביים להיו במיים מקול במוניה וסבמות חיב מו במיים ביים אר במי החקלות במוניה וסבמות חיב מו במיים ביים במיים מקולל במוניה וסבמות חיב מו במיים ביים במיי ליקון דהן ינין מדינה והצמים כב במיים במיים במיי ליקון דהן ינין מדינה והצמים כב גבי. קריפת חבל הוי סיהון הכנד פל

רביע דענאל לקמן רים ומסס מוקון כו לנפוף הקדוע על מדי מכנים מעורה ופכערה ליסו כלה האי דקאי בשערו יציאת נשכה דרובי פירוים. מקום מים מים מכני מלה זו הנותי לכל הכל 2 דתניא ירוש בן אלעוד איפר 'העקבר על משקל האי ממה הכמל מלה זר מנתר לכל הכל מדובר איריש בן אדעוד אוכד היות לקדוע הא המל הדים לה מתוך יציאת נשפה הייב לקדוע הא לבי הוד רוברו לכדי או רובר לבי הוד רוברו לכדי או דיבא מתוך מידי להייב למידי ל

משר הנורחות בדי שלבים ום כוב נוקם ותכן. פיל מופנית מידוג לקחת הייר. המרוצות המו המידוג פלט רכם אי ביני אי

שקות המשפ שה". זהר דרע לא בדיכא ירוש עובר למדובא איכוא אאונים ביותר כי הת ורכו (מקנו: מנוני. לא בדיכא ירוש מוכר למדובא איכוא אאונים ביותר כי הת להייני (מקור מקור ביותר רב נסים נאון

מים, היי שליו של השני, השני של המצול לתכושה או היי של המצוק האו היי אירה האוה" מים האות של המצול המצול היים היי של המצול המצול האות היים ביותר האות היים ביותר האותר הא

") פי היים ד'כ כקום בן אד היי נפףים בשות שנה ותין בי חושה . בי שים לכיים. בשלק משום בין חלו ביני בנוים היים בי

לב

האשה נקנית פרק האשו

ואי אמרת משל אב כאי נפלא ליה מיניה

שני ובאבילין זה לוה מעשר עני ואי אמרה

משל בן נמצא זה מורע וובו משל עניים

לא צריכא להערונה אי הכי תיינו דקרגי

עלה. אכור רכי יתרה וחבא מארת לכי

שמאכיל את אבין מונשר עני ואי לחקדפה

לים בפניו ואינו מכלימו ואי אמרת משל אב

בסומבייני ודילפא משום הכי לא דרה דעבר

ליה בשעת ריתודה ז "כרגי לית רב ייווקאל

לדמי בריה הנשרפים כנסקלים רבי שבעון

אומר ידונו בסקילה שהשריפה המורה אמר

ליה רב יהודה בריה אנא לא תיהציא הכי

כאי אירא שרופה המרה תישק לי דרובא

נסקלים נינהו אלא "הכי אירעייא הנסקלים

בנשדפים אול אי דבי איכא סיפא ורבכים

אומרים "ירונו בשריפת "שהמקילה חמורה

בשר אוריא דססילה רבורה תיפוס לי דרובא

נשרפים נינדו אל רותם רבנן הוא דקאמדו

ליה לריש וקאמרת שרוצה חמורה לא סקלה

המווה א"ל שמאל לרב יהודה לשינאל

"לא רופא ליה לאבוך הכי דהניא זרי

שהות אבור עובר על רברו חורה אל ואמר

לו אבא עכרה על דברי חורה אלא אומר

לו אבא כך כתוב בתורת כך כחוב בתורת

צעודי קא מצער ליה אלא אונד לו "אבא

כנית אני כבוד אכא ועושה את הבצוה

שאני ואבא חייבים במצחו איםי בן יחודה

אומר אם אמשר למצח ליעשות ע"י

שלה משל להאפש ולהפשם מרה כה להגן בחסרון כים אף כאן בחסרון כים כיסנים חום חביו, לריך לסעורה יסיחה לכימול פלאכה ח"ש "ב" אחום שני שותפין יארלה מששר פני זו מישל אבו לדפר סיי ולי למרק כטר כאכ האב ובנו הרב וחלסדו פורין זה לוה מעשר על הכן בחסרון כים חיני חמו משל וצ חם כן החי חרנקי נקחתר ככי אלישור משל אב שול וחוד נסקל לים מדניה למכליכנו: ודומה כיסה י האמר. לאטם מדו בריחפה וקא שנד -רב כולו: משם למני עודי שנוים כשי נפסא כינת אפילו חבי זילא ביה כילחא לבנו נחשה: כשמנייני במקם כחסיכה שלוע נחסר מחווו ככך תיש: "שאלו את: רא עד היכן כיכוד אב משלה מכב שלה (משבו ה מנו) משנה קשר מ בשנבו המתב מזו בשנה: משנהו ממנקו חום אבר להם יכדי שישול אינק ויויקנו כאי נסכא ליי פיניה בראוי ליורשו וכי הא כל חינו מיתום פכעורה פכחפרנו הרבות בר רב הונא חדב הונא פרע שראי ולה יצום ליום מהן בקלה תיווה מכן באנפי רבה בריה אבר איוול איחוי אי רחח בחמרכ כוק יחק בקלה שאו חסה רסתי נוסך מת הכל נפוגם מתרים יאי לא דרנה ודלכוא דרצה "וכעבר "אלשני שלו נספיים עו : כפי שמשון חות : עוד לא תתן מבשול "רבודיל לית ליסרית

יהט נסקלה ישהו קלה דחת ליהיבים יותא כעבר משם "בל חשורת דעבר ליה לרבי שמשן שרישה מתורה משקום " ומשמא ממלק בסעמרין (דף ר): אמר לה יים רכ ימוה ברים ורכ יחקאל לרב יחקאל חכון לא היצרית ככי המנפץ בנסקלין וכח נסקלין רוכא דחיב למיף חבים שמחל שחס השרשה חמוכה חשוק לי דליכה לתיתר טון בבריפה דחיב חולה לד כהר מישוחת: הנסקלין בשרפין דתני גושופין מכת יחס בסקלה משני שדית קנם: המם רבם כמו וכונים לה לכם מנפו כי כון וקומרי שימקום חמרט וחי מעמו שבי למלחיים אלה כלי המרי ידום בשריפה בסר רוכו הקומרת יחפי בסקלם לסקל שליבם לון אחה מיקל אלא מחמיר בהסקלה חסורה: נא סימה נהכוך ככי להרש פחהים שפת מומה דמתמרם לי לה פחניה סכי וי כך כמוב סמרה לפורי חו חלער לים יותר כות כתחרים בקדא כתוב בחורה כך אלעוד בן כתוא מכנים של דית ::מסרה בחיב כחינה איבר אבא איבר השקני מיםומצוה לעשות כך וחומר ע במקרה כמ שמה כמוב

תהו שנם יכין במעה: מכו חמר

השקור מים ויש משים מתרו לפני

משות פנון לקטר פת פום חינים:

אחרים חיעשה על ידי אחרים וילך הוא בכבוד אבין אמד רכ מתנה הלכת מאים בן יחותת איר ינחק בר שלא אדן מתנה אמר רב הגרא זיאה שנואל על ככודו כבודו פרול הרכ שנוהל על בבודו אין כבודו פרול ורב יוסף אמר יאפי הרב שמחל על

שמרה על בבחד ביות שמחי של ועלו ומממי חבר מחות עו הנו יקבו משוב מום מום שמח בר מה והיה מים שמחי בר מה והיה שמחי בר מה או בר שמחי בר מה מות בר מה מ

בשלות "מלילו שונים או שתו למ שתו למ ביים ול ביים של היים של ביים של היים של ה

יסבור החסול מקובות וכן בשל בה הי ובי ניונום בין פונה השל הקובות היו להו (מסום ? בה מקום בין פונה השל הקוב מכן ל, (מסום ? בה מקום בין פונה השל הקובות פוני היי היי היי מיים מסום

ליינו (מינות מינות מינו

למין וקרלה ולם פסים למוד שנו בי" א מים למי בי" א מים מים למי ביפון שנו בי" א מים למים למים שנו בי" א מים מים מי

לא הב. לם בחום מאיך הפו פא רשונו על פשרה השיט סכל דשונג פולו ומבלים במנום. ולים ניאם ा क्रांडरके होंगे जीवान पुजारी उपयोक्त אורן לה רבם (רכי ימה כמד

מצו חב - משמת שכך כוכה ום ספק בפחלתים דרב חתר בסרטה ריבות (מף דיין ה) תפסק היכוז דיים לָים נוֹפ ווֹים ליה גבן היבי בכן פֿון אביו וכן פכק כ" וכ"ה נאם און לאכ ממון והכן ש ני דעריך הכן למרכשי בפברה שנקפחהה (פשנות דף חקן)

"דרב חבפים להכוח וברה חופים (פים אם חום ודום מיכיה חרבע מוה אף לורקה ועוד חופים ודו גם הממרים בירובלמי אחר כני יום האחד דהויון כל שמפחתי בריכי לי

ככך שכיפין לבו הכן לוון לבו חביר ישד כלוה ונהל דממר בימשלמי דרכי יוכם ורכי ילשים בון המולי באורמת החת הכות נכרת וכה נמק לכושה דרבי זכון חמר מדי הדי ופוש מרי פעספ: חמר ליה האמרי ליה דל לעוק כבי של מלים! כנישחה כנומר פוריתי לו שישפה כל

כך שמרנכט כע חיל חמד לח לבכיי סד למר לה כנון א ספון נפתיה לבר לכ לח לביכה וכך פחם וכי לה יופת וכופון פטיפה וכחין ועוד כלדה שלוקלוד פונחדד למכלה ככר

के देव देव व्यवस्था के देव देव व्यवस्था कर אלם לא ספור וככיבור אב אלם פאמר -כנו אם אכן ואם אנן ומפסב כון רצבו ר"י חוקן

בני מן וכן מן ש מן : מבר לבי חוקן המינים משבים ו

אַ בישר דויו שנגר ברי יפון פי כול חום ופון הנרים בנרים בנרים כנורם כול חום

T 1800

משת הכיח 216

(ל) הד" לים לב אד נא סמה תך כיומר (ליומר וא נפנה אם תך שתים אלם שמירים במיקים כיומרי בחוסד אחרים): זים בא ש מו שני : הבתים) אלא כל שבה כלך כים כלות איכלא עד תך כיםם - מים בשלה מאל מין מרף של זים : להשפורים -ולת נוחד משרים לאו כד ונקלב כשרם ורכים משיבוים בקלים ילא מן המיכה: אלגאו כל היו וחד כבני שמו הים ולו היו אכלון וברקנים סבין שנילי כדעים: (משחם - כשי משחים שרגבין - סלם מאטם ואד אלא משמחם (משמאים) היו שריין: א'ל אלינה. תמרה אור (שבל חברהם): לשם רכח - נחל(ם)

איב לא נפנה דרך כדפים דרש רבא כאי נע של מו בים מימן י סילד וקיפת - שם בריכ: פחלי - מחקד כתר פלי פטיי בחסכם נדה (דף כל:): חישתה צנפה - חווה חווש חווה ולוסים מוסב למרום מקור בכתות: לו פציר משיפה ולה ספי מסריסר זיינת תישתת - תון לך תמה קלה שלת חהל חמימומו ישלה לווט פשח ימים שלא ישים בלא מאכל ואין לך חמה שיסלה לוון יוסר מייב ימים כני מאכנ ומסקה כים ואית דגרסו כא ספנה מביהה יכהי ולה מפי מחריםר ונמא אסמא ואארי קאי כטער לא

דכתוב "לפד כח לעשתות שאנן נכון למועדית היום יכון להכן מנינוס נכן תל מלמך שדות נח הצדים בערים איתה " נשמה לכל ברים ומרם מלכ : תל מלמר שהיה נח הצריק מכיה אותם ואכר לדם דברים שהם קשים כלפירים והיו (בחים) [מכוין] אחו אמרו לו זקן תיבת זו למה אבר להם הקבה מניא עליכם את המכול אמרו מכול של כנה אם מכול של אש יש לנו דבר אחר ועליתה שמה ואם של מים הוא מביא אם כן הארץ הוא מביא יש לנו עששיות של ברול שאנו מחפין ברם את האדין ואם מן השמים הוא מביא יש לנו דבר ועלב שפואפרי להעקש שפואפר לדם דוא מביא מבין עקבי רגליכם שנאמר ינבון למיעדי רגל הציא מימי המבול קשים ש מזם מסה מוסים ולו יותר מייב בשבבת זדע שנאמר נבון למעדי רגל יאמר משס ולו נהוא ני: אושים י יפיב

במהר לון לכן באלם כה: מכין מקט תנינט - בשנכח אינו שלכם יכול לתחום חתכם ליה מבין עוקבי רגליכם מן כרגל יוליה ממש מים חם ממשקות: בשכנת זרע - כוחדן ושבין פו שבין ליב ופי הוא: חמת ספלר שכש - נחס מרסדו היג פרט כח מכוסת: פורי כרוסים . וסיט מכשת המים מדר שמות יתי ברחקים שינה להם: את קמן לחר את נוחל - בתחילה חתר לכן וסף ימיו מאם ועשרים שנה כשמבר אמן זכ ולה מע למרכה חור וקובת מים זמן קמן: חישות לבסמה מי חים פכי בקבה חות בוסבת לכחה זכרים ולון צ' לישום: עלה נתברה פסק שביר כי קלו מקקי אלו לכן וונס: מכלינה - כן כחו: כמחר לי אבי משד אני אטר: (כני राय व्यवा रिवार और व्यवेत: विदेते בשתי קלו ממני סק: מודעי גרי נפרב לה כסיב מחוו מכחן פרי כעומר המלה החל

רב חסרא ברוחדון קלקלו בעבודה וברוחדון שף ומש מל כלמן המקוח חלט נידנו ברוב וכא יושבו הבים ובחיב התבמה מש לשום: במכמו - בחד פסו מתשלח ללמרך שהממרן של צריקם שמו מוצים מברים שמון במורוז מעכבין את הפורענות לבא דבר אותר זכודב (נמוכר כו) כן לצם ינחני כלון חלך שולה ועו": כל דשום סלקא לים: כל דבר כחולוכע לים:

לשבעה ששינה עליהם הקביה מדר בראשות שהיתה וומה יוצאת פסערב ושוקעת במורה דכר אחר שקבע להם הקביה ומן נהל האדוב זמן קמן דיא לשבעת הימים שהפעימם מעין

משפי העולם הבא כרי שידעו מה מוכה מנעו מוק "מכל הבהמה המתורה הקדו לך שבעה שבעה איש ואשתו ומים שה יש אישה לבדוכה כי את לה "אד שמאל כר נרכני אר יונתן "כשותם שלא נעבדה כהם עבירה פנה (ך משל שני של או של רב חסרא שהעכירן לפני התיבה כל שהתיבה קולפתו בידוע שלא נעבדה בהם עבירה וכל שאין מס ומני נפיסים התיבה קולפתו בידוע שנעברה בה עבירה רבי אבדו אמר כאותן הבאן כשיליתן "עשה לך חיבה עצי "שיי פרשה (נית מוד מאר נופר אמר רב ארא "אמרי דכיר" שילא זו מבלינה ואמרי לה נולמיש צורר תעשה לתיבה (נית מוד יי אר יודנן אסר לו תקבית לנת קבע בת אבנים פובות ופרגליות ברי שיהו מאידות לכם בצרכים יואל אבה ייני של מה ארך יודנן אסר לו תקבית לנת קבע בת אבנים פובות ופרגליות ברי שיהו תעשה רצא הרתיים לובל אמצעיים משרם ושלישים תעשה רצא הרתיים לובל אמצעיים משראנים של הברבית על הברבית שונאני משר להרבר שונאני משר לרבית שונאני משר לרבים שונאני משר לרבים שונאני ואחת שנאתני רכן - שתאני כין הפתחיין שבעת כין הפנאים שנים ואחת שנאתני שארת מנית סכיין שבעת רשלת מכיון שמם אם פגע כי שר תכת אי שר זכה לא נפונא עולם מסר בריה אתה או שכא לאשרי אתה

צריך אבר לו רשע בפותר לי נאבר לי בנאסר לי לא כ"ש וכעלן דנאברו ויבתיב "ובאת אל החיכה אתה ∞י שם ובנקר ואשתך ונשי בניך אתר וכתיב "צא מן התיבה אתה ואשתי ובניך ונשי בניך אתר ואיר יותנן מיכן אמרו שנאמרו בתשמיש המפה תדר שלשה שמשר בתיבה וכולם לקו כלכ ועורב והם כלכ ש נקשר עורב רק דם לקה בעורו "וישלה את היונה מאתו לראות הקלו המים אד ירמיה מבאן שרירוזן של עופת פתורים עם הצריקים "חננה עלה ויה סדף בפיה "איר אלעור אכרה יונה לפני הקביה רבשיע (מיים ייב

יהו משנתי מרורים ביות ומסורים ביוך ואל יהיו מחוקים ברבש ומסורים ביו בשר הם משי משמע "צ"

ביל השש מדף לישנא וימוני ואא רבתיב "המרשני להם חוקי "למשפחוזיהם יאצי מן הוצבה א'ר יותנן ביים "

ביי של אי מי מי לי למשפחוזים ולא הם אמר רב הנא בר ביונא אמרליה אליעור לשם רבא בתיב למשפחוזים יצאי מן

ביים ביים "א" "למשפחוזים ולא הם אמר רב הנא בר ביונא אמרליה אליעור לשם רבא בתיב למשפחוזים יצאי מן

ביים ביים "א" "למשפחוזים ולא הם אל צער נחל היה לנו ברצבה בריה שדוכה להאבילה ביום האבלנה ביום שדוכה במת המתיקם להאכילה בלילה האכלנות. כלילה האי זקרוא לא תוה ידע אבאמה אכלה יומא חר התי יוצב ומא פאלי מש משלי מש מי בים להנו שלי ב- רמונא נפל תולים של אבלה ביבן האלך הוה נביל לה רחות כי מתלע אבלה אריא אישתא וינוחה בים לה מים האלים ביבו האלים בים האלים ביבו האלים ביבו האלים ביבו האלים ביבו ביבול מים מים ביבול מים ביבול מים מים ביבול מים ביבול מים מים ביבול מ מוש 😅 ראבר רב לא בצרך משרוא ולא פפי מוודים יוטא אישתא אווישינה אשכווניה אבא דעני בפפא דרויבורוא איל לא בעית סווני אל חזיתיך דונת פרידא אבינא לא אצעון איל ידא רעוא דלא תמות שנאטר "ואוטר יוד 🖘 עם כני אנוע וכחול ארכה יכים אבר רב חנה כר לואי אבר שברבא לאליעור כי אתו עלייכו בלכי בזרח

ומערכ ארון חיבי עבידיתו אמר ליה איתי. הקביה לאברדים ואורביה מימיניה והזה שריהן עמרא והזו. חרבי מלים ד נולי ודור נידי שנאבר "מוכנור לדוד נאם דו לארוני שב לינועי עד אשית אייביך דביום לדעליך ובתיב"כי ישי 🏚

העיר ממודת צדק יכראת לדגלו יותן לפניו ניים ומלכים יהר יותן בעצר חרבו כקש נדף קשונו "לודום איש גם 🗪 🖦 צ' הות רגיל הכל היות מלקא ליות אמר גם זו למובח יומא חד בעו [ישראר] לשורורי הזרון לקימר אמרי בוחי "ב"

שאכן וחוקבין מחקבות לשום : שליחה בל למשם סק חונה ולי חשב"למשם רגליכם (בשמת משפט פין כמי צום ומם רשה): כין - ניקק

Nachmanides, Commentary to Deuteronomy. 22:6

(ו) כי יקרא קו צפור לפניך – גם זו מצוה מבוארת מן אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחר (ויקרא כב כח). כי הטעם בשניהם לבלתי היות לנו לב אכזרי ולא נרחם, או שלא יתיר הכתוב לעשות השתתה לעקור המין אע"פ שהחיר השחיטה במין ההוא. והנה ההורג האם והבנים בינם אחד או לוקח אותם בהיות להם דרור לעוף כאלו יכרית הטיו ההוא: